

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/105/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422010521
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4422010521.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 06.09.2023, sp. zn. 3T/49/2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 18. januára 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovanému

A. B., narodenému XX. XXXX XXXX v A.,
trvale bytom C. XX, D.

u k l a d á

Podľa § 289 odsek 3 Trestného zákona po zistení jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno I/ Trestného zákona a nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu 5 (päť) rokov a 7 (sedem) mesiacov.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného A. B. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkom základe, že: „dňa 4.9.2021 o 23.05 hod. v obci Andovce, mimo pozemnej komunikácii na trávnej ploche pri futbalovom ihrisku, jazdaci na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Felícia, ev. č. E. XXX D., vlastníkom ktorého je A. F., nar. X.X.XXXX bytom D., neúmyselne nacúval do pravej zadnej časti stojaceho vozidla zn. Ford C-Max, ev.č. E. XXX G., vlastníkom a vodičom ktorého bol H. F., nar. XX.X.XXXX bytom I. J. XXX, na ktorom v dôsledku nárazu poškodil zadný nárazník, pravý zadný

blatník, zadné kufrové dvere, zadné svetlo na nárazníku, čím poškodenému H. F. nar. 21.5.1960 bytom I. J. XXX spôsobil celkovú škodu na majetku vo výške 350,00 Eur, pričom vykonanou dychovou skúškou príslušníkmi PZ pomocou prístroja AlcoQuant 6020 plus č. A409675 bola u obvineného v čase o 23.25 hod. zistená hodnota 0,77 mg/l alkoholu v dychu.“

Za tento prečin súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému uložil podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona po zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno l/ Trestného zákona a nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere päť mesiacov, výkon ktorého podmienienečne odložil s určením skúšobnej doby na dvanásť mesiacov podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ a 50 odsek 1 Trestného zákona.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno f/ Trestného zákona obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dvanásť mesiacov.

Napadnutý rozsudok v zákonnej lehote napadol odvolaním okresný prokurátor, ktoré smerovalo proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 13.10.2023.

Namietal neprimerane nízku výmeru uloženého trestu zákazu činnosti upozorniac na to, že trest zákazu činnosti má generálny aspekt, ako aj na skutočnosť, že obžalovaný hoci má vážnu chorobu naďalej konzumuje alkohol napriek tomu, že bol v minulosti odsúdený za rovnakú trestnú činnosť, pričom v tomto prípade spôsobil aj škodu. Ďalej poukázal aj na skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní neučinil vyhlásenie o vine, v konaní pred súdom nevypovedal a svoje konanie neofútoval, a preto je potrebné zaoberať sa správnou aplikáciou ustanovenia § 36 písmeno l/ Trestného zákona.

Zo všetkých týchto dôvodov okresný prokurátor Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) navrhol, aby podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, prípadne aby sám rozhodol o uložení zákonného trestu pre obžalovaného.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie krajského súdu nedostavil, o jeho termíne bol riadne a včas upovedomený, svoju neúčast' ospravedlnil písomným podaním z 12.01.2024, v ktorom súčasne požiadal, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti. Krajský súd preto za splnenia podmienok ustanovenia § 293 odsek 5 Trestného poriadku verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti obžalovaného A. B..

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na podanom odvolaní, uviedla, že neboli pri ukladaní trestu zákazu činnosti splnené materiálne predpoklady mimoriadneho zníženia trestu. V konečnom návrhu uviedla, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý výrok o treste a aby sám vo veci rozhodol podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku uložením trestu zákazu činnosti na spodnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti v prejednávanej veci v rozsahu vyplývajúcom mu z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku, na podklade odvolania podaného okresným prokurátorom preskúmal napadnutý výrok o treste, proti ktorému toto výlučne smerovalo a správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku napadnutého rozsudku predchádzalo; výrok o vine napadnutého rozsudku a konanie mu predchádzajúce, odvolací súd preskúmal iba v rozsahu zistenia prípadného výskytu takých chýb, ktoré by mohli odôvodniť podanie dovolania z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 Trestného poriadku (žiadnu takúto chybu aj z dôvodov ďalej uvedených nezistil).

Plnením z dôvodov vyššie uvedených na výrok o treste napadnutého rozsudku obmedzenej prieskumnej povinnosti odvolací súd následne zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávanej veci zadovážený dostatok dostupných dôkazov nevyhnutne potrebných na objasnenie všetkých skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku, ktoré dôkazy súd prvého stupňa ako potrebné pre svoje rozhodnutie o treste ukladanom napadnutým rozsudkom obžalovanému na hlavnom pojednávaní v prejednávanej veci aj vykonal (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov zameraných na objasnenie skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery na hlavnom pojednávaní tiež postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých závažných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by boli porušením ustanovení majúcich zabezpečiť v hore uvedenom smere objasnenie veci alebo právo obhajoby.

Zistenia súdu prvého stupňa dôležité pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktoré mohol mať za preukázané, vychádzali z výsledkov z vyššie uvedených hľadísk úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania, zodpovedajúceho všetkým kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, pričom súd prvého stupňa pri hodnotení všetkých týchto vykonaných dôkazov podľa názoru odvolacieho súdu v podstate dôsledne postupoval aj podľa ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, (§ 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku).

Súd prvého stupňa následne výsledkami vykonaného dokazovania zistil, že obžalovaný trpí závažným ochorením, pracuje a vedenie motorového vozidla mu napomáha získavať finančné prostriedky, že sa nedopúšťa trestnej činnosti, a preto následne aplikoval zmierňovacie ustanovenie § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno f/ Trestného zákona. S týmto postupom súdu I. stupňa sa odvolací súd nestotožňuje, pretože súd prvého stupňa nevzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti a bez ich vyhodnotenia následne nesprávne aplikoval ustanovenie § 39 pri ukladaní trestu zákazu činnosti. Týmto skutočnosťou je predovšetkým opakované odsúdenie obžalovaného za totožnú trestnú činnosť, navyše vo veľmi krátkom časovom odstupe od uplynutia skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia, ako aj požívanie alkoholu a následné vedenie motorového vozidla, hoci, ako sám uviedol vodičské oprávnenie potrebuje pre absolvovanie svojej liečby, no požívanie alkoholu mu pri jeho vážnej diagnóze zjavne neprekáža.

Z týchto dôvodov odvolací súd mal za to, že použitie § 39 Trestného zákona pri ukladaní trestu zákazu činnosti obžalovanému bolo aplikované v rozpore so zákonom, neboli na jeho aplikáciu splnené zákonné podmienky a bolo potrebné uložiť mu trest zákazu činnosti zodpovedajúci zákonu, a to podľa ustanovenia § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o ďalšiu odvolaciu námietku prokurátora ohľadne správnej aplikácie priznania poľahčujúcej okolnosti obžalovanému podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, túto súd I. stupňa priznal obžalovanému správne a po splnení zákonných predpokladov tak, ako predpokladá ustanovenie § 36 písmeno l/, pretože obžalovaný sa pri svojom výsluchu v prípravnom konaní priznal a svoje konanie aj riadne oľutoval, preto odvolací súd môže len konštatovať správny postup súdu I. stupňa, keď priznal obžalovanému uvedenú poľahčujúcu okolnosť. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom prokurátora, podľa ktorého z dôvodu, že obžalovaný neurobil vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní a nevypovedal (pretože ako to vyplýva zo spisového materiálu prvého vo veci konajúceho sa hlavného pojednávania sa nezúčastnil), nemožno mu danú poľahčujúcu okolnosť priznať, pretože vyhlásenie o vine, resp. postup podľa § 257 odsek 1 písmeno a/ až písmeno c/ Trestného poriadku nie je zákonným predpokladom na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, nimi je výlučne priznanie sa k trestnej činnosti a jej úprimné oľutovanie, čo bolo bez akýchkoľvek pochybností obžalovaným splnené už v prípravnom konaní.

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 odsek 1 alebo odsek 2 Trestného poriadku, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Keďže odvolací súd zistil vyššie uvedené dôvody podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku na podklade odvolania okresného prokurátora podaného v neprospech obžalovaného, zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste, iba proti ktorému odvolanie okresného prokurátora smerovalo a po splnení podmienok ustanovených v § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodol sám rozsudkom tak, že na podklade súdom prvého stupňa správne a úplne zistených skutočností a okolností majúcich vplyv a význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery, avšak po ich v celom rozsahu zákona a vykonaným dôkazom zodpovedajúcim vyhodnotení obžalovanému uložil podľa zákonnej trestnej sadzby ustanovenej v § 289 odsek 1 Trestného zákona, hoci je vo výroku nesprávne uvedené § 289 odsek 3, pretože došlo pri vyhlásení rozhodnutia k chybe v písaní, avšak trest odňatia slobody bol obžalovanému uložený podľa sadzby uvedenej v § 289 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, po zistení v § 36 písmeno l/ Trestného zákona uvedenej poľahčujúcej okolnosti a nezistení žiadnej, v ustanovení § 37 Trestného zákona uvedenej priťažujúcej okolnosti, trest odňatia slobody vo výmere päť mesiacov, výkon ktorého podmienienečne odložil s určením skúšobnej doby na dvanásť mesiacov podľa § 49 odsek 1 písmeno a/, 50 odsek 1 Trestného zákona a podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na päť rokov a sedem mesiacov.

Odvolací súd mal za to, že takto uložený druh hlavného a vedľajšieho trestu (zákaz činnosti v hornej polovici zákonnej trestnej sadzby) a jeho výmera obžalovanému v prejednávanej veci odvolacím súdom uloženého trestu zodpovedá všetkým kritériám ustanoveným pre ukladanie trestu v § 34 odsek 4 Trestného zákona (spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútky, zistená poľahčujúca a nezistená priťažujúca okolnosť, osoba páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy) a preto je každý z nich (jednotlivo a súčasne oba spoločne) spôsobilý aj na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona a to tak v oblasti individuálnej, ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.